

PINTÉR LAJOS

Medalion

Tandori Dezsőnek

*A madár meghal.
A lovak kirepülnek.*

bölcső

*alpár felgyő
kerekárok bökény
ellés elléspart
ellésmonostor
hallod
harangoznak
monostoron
isten légy kegyes
ostorom
lófogó-sziget
zöldkereszt
fehérkereszt
nagyapád tanyája
állt ott
fogva tart
nem ereszt
bokros kistrét nagyrét
mámai-rét böld
böldi-töltés böldi-rév
átkelsz
minden rész
részeg a révész
ne hidd hogy
révbe érsz*

*halesz öreghalesz
újhalesz
kilences kettőshalom
gyevi-tanyák
apák anyák
sárkányfarki-töltés
vidre kurca
erzsébet-erdő mámai-erdő
sose jártál ott
mindet bejártad
utad kanyargó
magad tekergő
öregszőlők öregszülék
nagy-ibolyás kis-ibolyás
keselyes-dűlő
magad ledőlő
álmodban virágzik a mák
álmodban virágzik a mák
keselyes-dűlő
kónyaszék mentettrét
fa ága fű hegye
minarét
sárkánysziget szakadás
bölcs lesz és
balgatag
beszédes hallgatag
sír örül
ki körbekerül
bölcsője helye körül*

A pénzügyminiszter reggelije

*Finom ez a reggeli
bőséges
látod
nyújt felénk az isten
mégis
jókedvet
bőséget
finom ez a reggeli
bőséges
csak néha néha
röpül bele
egy-egy légy
zuhan bele
egy-egy repülőgép
finom ez a reggeli
bőséges
látod
isten kinyújtott
kezében
a reggeli
kávé mazsolás
kalács
mazsola légy
lezuhant
repülőgép
mindig légy
kerül
a kalácsba
drága kalácska
finom ez a reggeli
bőséges
csak ne lennének
a könyvek
a könnyek*

*a könyvekben
mindig becsomagolt
fájdalom
panasz
uram istenem
hozzád
fohászkodnak
e földi férgek
hogy kezekben
a kalács
a porcelán csésze
megremeg
csak ne lennének
a hajléktalanok
az utcára kivet
emberi ebek
nyüszítésüket hallani
pedig szól
hogy panaszkodnak
elnyomja
jól fizetett
ének
hallala hallali
finom ez a reggeli
bőséges
látod
csak ne lennének
az akták
melyek ellepnek
mint az atkák
csak ne lennének
az emberi
remények
kipörögnek
a napvilágra
a drága
földi lények*

*fiúk lányok
szemükben csillag
jövendő élet
és csak jönnek
jönnek
nem köszönnék
nem mondják
reggelimhez
jó étvágyat
nem mondják
jó étvágyat
átnéznek rajtam
átnéznek
fekete időmön
a Napra néznek
a Napba a fénybe
átnéznek
koszlott kis
vágyaimon
étvágyaimon
s nekem ez
fáj fáj fáj
írócskák
ócskák
kiket terített
asztalomhoz
engedek néha
verebek
szedegessék
a morzsát
ők is vérebek
a lézengő
a lázongó
mixát
ő sem szeret
ő is a jövendőt
szereti*

*a fényt
a tündöklő
reményt
s a léha jelent
megveti
ő sem mondta
hogy jó étvágyat
pénzügyminiszter úr
s nekem ez fáj
úgy fáj, fáj, fáj.*

